

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obo/18/2019
Identifikačné číslo spisu: 1000896966
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1000896966.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Veselej Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Kataríny Pramukovej v konkurznej veci úpadcu: DEVÍN BANKA a.s., so sídlom Františkánske námestie 8, 813 10 Bratislava, IČO: 31 326 331, o odvolaniach JUDr. G. D. a konkurzných veriteľov A. L. a D. L. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. septembra 2019, č. k. 3K/297/2000-4608, takto

rozhodol:

I. Odvolanie JUDr. G. D. odmieta.

II. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 26. septembra 2019, č. k. 3K/297/2000-4608 potvrdzuje.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 26. septembra 2019, č. k. 3K/297/2000-4608 rozhodol o rozvrhu finančných prostriedkov medzi veriteľov I. triedy.

2. Proti rozvrhovému uzneseniu podal dňa 29. októbra 2019 odvolanie JUDr. G. D., ktorý uviedol, že vystupuje ako správca konkurznej podstaty úpadcu APIS, a.s. v konkurze, so sídlom Robotnícka ul. 841, Turčianske Teplice, IČO: 30 222 419, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté rozvrhové uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

3. Proti rozvrhovému uzneseniu podali dňa 28. októbra 2019 odvolanie konkurzní veritelia A. L. a D. L., ktorým sa domáhali, aby odvolací súd rozvrhové uznesenie zmenil tak, aby ich prihlásené pohľadávky boli vyplatené v celej uznanej sume, nakoľko ako fyzické osoby nemajú žiadnu možnosť odpísať si stratu z dane.

3.1. Vô svojom odvolaní zároveň vytykali krajskému súdu, že na internete nebola zverejnená celková konečná suma o speňažení majetku úpadcu, nie je zrejmé, podľa akého kľúča boli pohľadávky veriteľov I. triedy navrhnuté na vyplatenie, aký finančný obnos si nárokuje Fond ochrany vkladov a aké finančné nároky má správca konkurznej podstaty.

4. Správca konkurznej podstaty vo vyjadrení k podaným odvolaniam uviedol, že odvolanie JUDr. G. D.

považuje za odvolanie podané neoprávnenou osobou, nakoľko bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. októbra 2019, č. k. 28K/218/2002-4858 zbavený funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu APIS, a.s. v konkurze, so sídlom Robotnícka ul. 841, Turčianske Teplice, IČO: 30 222 419, a za nového správcu bola ustanovená JUDr. Ing. Veronika Puškár Škodová, PhD.

4.1. S poukazom na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare), konkrétne s poukazom na uznesenie z 22. februára 2011, sp. zn. 1Obo/10/2011, je zbavenie funkcie správcu konkurznej podstaty a ustanovenie nového správcu vykonateľné doručením uznesenia o odvolaní doterajšieho správcu a ustanovení nového správcu. Nový správca úpadcu APIS, a.s. v konkurze pritom už požiadal o poukázanie finančných prostriedkov, ktoré pripadajú na uspokojenie pohľadávky konkurzného veriteľa APIS, a.s. v konkurze.

4.2. Odvolanie konkurzných veriteľov A. L. a D. L. označil správcu ako nedôvodné, nakoľko pohľadávky toho istého poradia sa uspokojia pomerne, a to v rozsahu 11,52 % z celkovej sumy 81 800 825,60 eur (v pomere k celkovej sume prihlásených a uznaných pohľadávok I. triedy 710 486 418,36 eur). V rozvrhovom uznesení je taktiež uvedené, aká suma pripadne Fondu ochrany vkladov ako veriteľovi vedenému pod zv. č. XXXX.

5. Najvyšší súd ako súd odvolací prejednal odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie JUDr. G. D. treba odmietnuť a odvolanie konkurzných veriteľov A. L. a D. L. nie je dôvodné.

K odvolaniu JUDr. G. D.

6. Odvolací súd pri prejednaní odvolania JUDr. G. D. dospel k záveru, že v čase jeho podania nebol osobou oprávnenou na podanie tohto opravného prostriedku. JUDr. G. D. nie je účastníkom konkurzného konania a rovnako tak nie je oprávnený konať v mene obchodnej spoločnosti APIS, a.s. v konkurze, v mene ktorej podal odvolanie.

6.1. Odvolací súd zistil, že JUDr. G. D. bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. októbra 2019, č. k. 28K/218/2002-4858 zbavený funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu APIS, a.s. v konkurze. Predmetné uznesenie sa stalo vykonateľným dňom doručenia správcovi (k tomu vid' aj 1Obo/10/2011) a od tohto dňa stratil JUDr. G. D. oprávnenie konať v mene konkurzného veriteľa, obchodnej spoločnosti APIS, a.s. v konkurze. Za deň doručenia uznesenia o zbavení funkcie správcu - keďže ide o uznesenie, ktoré sa zverejňuje v Obchodnom vestníku (k tomu vid' § 8 ods. 5, ako aj § 66c ods. 1 ZKV) - treba považovať deň jeho zverejnenia v Obchodnom vestníku. Uznesenie o zbavení JUDr. G. D. funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu APIS, a.s. v konkurze bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 197/2019 dňa 11. októbra 2019 a od tohto dňa stratil doterajší správca oprávnenie konať v mene úpadcu, a toto oprávnenie prešlo na novoustanoveného správcu (v danom prípade na JUDr. Ing. Veroniku Puškár Škodová, PhD.).

6.2. Z uvedeného dôvodu má odvolací súd za preukázané, že ak JUDr. G. D. podal dňa 29. októbra 2019 odvolanie proti rozvrhovému uzneseniu, nemohol ho podať ako správca konkurznej podstaty úpadcu APIS, a.s. v konkurze ako konkurzného veriteľa, nakoľko v čase podania odvolania už bol zbavený funkcie správcu konkurznej podstaty, osobitne v situácii, keď novoustanovený správca ešte pred podaním odvolania uskutočnil úkony smerujúce k vyplateniu uznanej pohľadávky na základe rozvrhového uznesenia, ale len sám vo vlastnom mene. JUDr. G. D. však nie je konkurzným veriteľom, čiže nie je subjektom oprávneným na podanie odvolania proti rozvrhovému uzneseniu.

7. Na základe uvedeného odvolací súd odvolanie JUDr. G. D. odmietol podľa ustanovenia § 386 písm. b/ C.s.p. ako odvolanie podané neoprávnenou osobou (výrok I.).

K odvolaniu A. L. a D. L.

8. Pokiaľ ide o odvolanie konkurzných veriteľov, odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o námietky, že nebola zverejnená suma určená na rozdelenie medzi jednotlivých konkurzných veriteľov, ako ani výška odmeny správcu, tieto nemajú žiadnu súvislosť s rozvrhovým uznesením, ale ide o údaje, ktoré boli

obsiahnuté v konečnej správe schválenej uznesením krajského súdu zo 16. mája 2019, č. k. 3K/297/2000-4341. Rovnako tak nemôže obstať ani tvrdenie odvolateľov, že v rozvrhovom uznesení nie je uvedené, aká suma bola určená na uspokojenie konkurzného veriteľa Fond ochrany vkladov, nakoľko predmetný údaj je uvedený pod č. zv. XXXX, z ktorého vyplýva, že z uznanej sumy 385 931 792,32 eur bude uvedenému veriteľovi vyplatených 44 456 882,93 eur.

8.1. Za nedôvodnú považuje odvolací súd aj námietku odvolateľov, že im mala byť vyplatená prihlásená pohľadávka v celej uznanej výške, pretože takáto požiadavka nemá oporu v zákone. Odvolací súd poukazuje na znenie ustanovenia § 2 ods. 2 ZKV, podľa ktorého cieľom konkurzu je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku, ako aj na ustanovenie § 32 ods. 3 ZKV, v zmysle ktorého, ak nemožno plne uspokojiť pohľadávky toho istého poradia, uspokojia sa pomerne. Z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že uspokojovanie pohľadávok toho istého poradia - pokiaľ výťažok z konkurznej podstaty nepostačuje na uspokojenie všetkých prihlásených pohľadávok v celom uznanom rozsahu (ako je tomu v rozhodovanej veci - pozn. odvolacieho súdu) - je založené na zásade pomerného uspokojenia všetkých pohľadávok toho istého poradia (v predmetnom konkurze všetkých pohľadávok I. triedy). Preto nie je možné, aby bola jedna pohľadávka uspokojená v konkurze v plnej výške a iná pohľadávka toho istého poradia bola uspokojená len čiastočne. Žiadneho z konkurzných veriteľov toho istého poradia nemožno zvýhodniť na úkor iných veriteľov. Z tohto dôvodu zákonodarca zakotvil zásadu pomerného uspokojenia veriteľov, aby bolo zabezpečené rovnaké zaobchádzanie so všetkými veriteľmi, t. j. aby sa uspokojenie pohľadávok všetkých veriteľov toho istého poradia spravovalo rovnakými pravidlami.

8.2. V predmetnom konkurze predstavovala suma určená na rozdelenie medzi veriteľov I. triedy 11,52 % z celkovej sumy uznaných pohľadávok veriteľov I. triedy. Preto krajský súd postupoval správne, ak v rozvrhovom uznesení určil na vyplatenie každej z pohľadávok veriteľov I. triedy v rozsahu 11,52 % z uznanej sumy, a to vrátane pohľadávok odvolateľov evidovaných pod zv. č. XXX (suma 95,12 eur ako 11,52 % z uznanej sumy 825,70 eur) a zv. č. XXX (suma 102,88 eur ako 11,52 % z uznanej sumy 893,11 eur).

9. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolanie konkurzných veriteľov smeruje proti vecne správne uzneseniu krajského súdu. Preto odvolací súd napadnuté rozvrhové uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil (výrok II.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie nie je prípustné (§ 419 a nasl. C.s.p.).